

Zbirka odločb sodne prakse

Zadeva C-195/16

**Kazenski postopek
proti
I**

(Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Amtsgericht Kehl)

„Predhodno odločanje – Prevoz – Vozniško dovoljenje – Direktiva 2006/126/ES – Člen 2(1) – Vzajemno priznavanje vozniških dovoljenj – Pojem ‚vozniško dovoljenje‘ – Potrdilo o opravljenem vozniškem izpitu (CEPC), na podlagi katerega lahko njegov imetnik na ozemlju države članice, ki ga je izdala, vozi do izdaje dokončnega dovoljenja – Primer, v katerem imetnik CEPC vozi vozilo na ozemlju druge države članice – Obveznost priznavanja CEPC – Sankcije, naložene imetniku CEPC zaradi vožnje vozila zunaj ozemlja države članice, ki je izdala navedeno CEPC – Sorazmernost“

Povzetek – Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 26. oktobra 2017

1. *Promet – Cestni promet – Vozniško dovoljenje – Direktiva 2006/126 – Vzajemno priznavanje vozniških dovoljenj – Zavrnitev države članice, da prizna veljavnost vozniškega dovoljenja, ki ga je izdala druga država članica in s katerim se dokazuje obstoj pravice imetnika do vožnje, ki pa ne izpolnjuje zahtev vzorca vozniških dovoljenj, določenega z direktivo – Dopustnost*

(členi 18 PDEU, 21 PDEU, 45 PDEU, 49 PDEU in 56 PDEU; Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2006/216, člen 2(1))

2. *Promet – Cestni promet – Vozniško dovoljenje – Direktiva 2006/126 – Vzajemno priznavanje vozniških dovoljenj – Sankcije, naložene osebe, ki vozi vozilo na ozemlju države članice, ne da bi imel dovoljenje, skladno z direktivo – Dejstvo, da ima zadevna oseba pri sebi potrdilo o opravljenem vozniškem izpitu, ki ga je izdala država članica in s katerim se dovoljuje vožnja na ozemlju te države članice pred izdajo dokončnega dovoljenja – Upoštevanje kot olajševalna okoliščina*

(členi 18 PDEU, 21 PDEU, 45 PDEU, 49 PDEU in 56 PDEU; Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2006/126, člen 2(1))

1. Člen 2(1) Direktive 2006/126/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. decembra 2006 o vozniških dovoljenjih ter člene 18, 21, 45, 49 in 56 PDEU je treba razlagati tako, da ne nasprotujejo predpisom države članice, v skladu s katerimi tej državi članici ni treba priznati potrdila, izdanega v drugi državi članici, s katerim se potrjuje obstoj pravice njegovega imetnika do vožnje, če to potrdilo ne izpolnjuje zahtev glede vzorca vozniškega dovoljenja iz te direktive, tudi če imetnik navedenega potrdila izpolnjuje pogoje, ki so s to direktivo določeni za izdajo vozniškega dovoljenja.

(Glej točko 63 in točko 1 izreka.)

2. Člen 2(1) Direktive 2006/126 ter člene 21, 45, 49 in 56 PDEU je treba razlagati tako, da ne nasprotujejo temu, da država članica naloži sankcijo osebi, ki kljub temu, da je izpolnila pogoje za izdajo vozniškega dovoljenja, določene s to direktivo, na njenem ozemlju vozi motorno vozilo brez vozniškega dovoljenja, ki bi ustrezalo zahtevam glede vzorca vozniškega dovoljenja iz navedene direktive, in ki lahko med čakanjem na to, da druga država članica izda tako vozniško dovoljenje, obstoj svoje pravice do vožnje, pridobljene v navedeni drugi državi članici, dokaže samo z začasnim potrdilom, ki ga je ta izdala, če ta sankcija ni nesorazmerna glede na težo zadevnih dejanj. Predložitveno sodišče mora tako v okviru presoje teže kršitve, ki jo je storila zadevna oseba, in strogosti sankcije, ki ji jo je treba naložiti, kot morebitno olajševalno okoliščino upoštevati, da je zadevna oseba v drugi državi članici pridobila pravico do vožnje, ki je izkazana z obstojem potrdila, ki ga je izdala navedena druga država članica in ki ga bo pred iztekom njegove veljavnosti na zahtevo zadevne osebe načeloma nadomestilo vozniško dovoljenje, ki ustreza zahtevam glede vzorca vozniškega dovoljenja iz Direktive 2006/126. Navedeno sodišče mora v okviru svoje analize tudi preučiti, kakšno nevarnost je zadevna oseba dejansko pomenila za prometno varnost na ozemlju države članice.

(Glej točko 79 in točko 2 izreka.)